

af den politik over for ulandene, som regeringen står for.

Regeringens grønthøsterbesparelse på uddannelserne er kortsigtet, og de er også ungdomsfjendske. De tager ikke højde for, at viden og uddannelse er Danmarks eneste råstof. Nogle hævder, at Danmark er et videnssamfund, men det passer ikke. Danmark *burde* være et videnssamfund, men det er vi ikke, og regeringens kortsigtede uddannelsespolitik betyder, at vi slet ikke bliver det.

Det er også baggrunden for, at gryden kogte over på de tekniske skoler for nylig. Det er faktisk mange år siden, at de uddannelsessøgende har aktioneret så meget som under denne regering, og vi forstår dem. De tekniske skoler var i forvejen presset i bund. Det skyldes klart den tidligere regering, men besparelseskravene fra den nye regering vil medføre store forringelser i undervisningen.

Miljøpolitikken er kortsigtet, men vi er også nødt til at tænke på længere sigt. Miljøministeren forsøger konstant at underminere planlægningen. Villaer i skovene, byggeri på stranden og økonomiske hensyn er for regeringen vigtigere end hensynet til miljøet. Det lykkedes at stoppe de værste vildskud, bl.a. byggeri på strandene, men det skyldes udelukkende, at vi andre fra oppositionen råbte op og gjorde opmærksom på, hvilke negative konsekvenser den nye planlov ville give. Det er deprimerende, at miljøet er så underprioriteret, og at se, hvordan regeringen konsekvent arbejder på at rulle miljøpolitikken tilbage.

Regeringen er blevet dybt afhængig af den fremmedfjendske yderste højrefløj, og det har vakt opsigt i udlandet, hvor Danmark har fået et meget dårligt ry. Tidligere har vi haft et ry som et land, hvor der er rart at være, hvor der er tolerance og højt til loftet, og hvor vi respekterer hinanden som mennesker, helt uafhængigt af hvilken hudfarve vi har. Men det ry har vi ikke længere. Det er ikke rart at sige det, men det er tilfældet.

Det vil tage mange år at genopbygge den goodwill, vi har mistet på grund af denne regering. Regeringen er bare fuldstændig ligeglad. Den er totalt indadvendt, den er upåvirket af det her, den appellerer til, at vi skal isolere os og er i virkeligheden dybt afhængig af fru Pia Kjaersgaards tanke om, at Danmark skal blive et nyt Albanien, hvor broklapperne er oppe for enhver form for påvirkning udefra. Danmark for dan-

skerne, ud med alt hvad der kan forstyrre den danske selvopfattelse.

Men sådan hænger verden jo ikke sammen i dag. Vi er afhængige af hinanden. Vi kan ikke isolere os, vi skal forholde os til hinanden. Men denne indadvendthed er et uhyre dårligt grundlag for det EU-formandskab, Danmark skal overtage her den 1. juli.

Regeringens udlændingepakke har i første række til formål at genere etniske minoriteter så meget, at de holder sig væk. Men derved sender man jo problemerne videre til andre lande, og det er derfor, der er kommet de skarpe reaktioner fra bl.a. Sverige, for svenskerne får jo sendt problemerne videre til sig. Det, man kan frygte, er, at der nu kommer en konkurrence blandt en række europæiske lande om at skabe så dårlige vilkår for flygtninge som overhovedet muligt, bl.a. fordi landene sender problemerne videre til hinanden.

KL 19.10

Der vil fortsat være vanskeligheder med integrationen. Jeg tror, mange har fået den opfattelse, at med den nye regerings nye politik vil man ikke længere se problemer i Vollsrose og Gellerupparken og ikke længere se de kulturelle sammenstød, som vi ser i det danske samfund. Men det passer jo ikke. Vi vil fortsat have problemer med forholdet mellem forskellige kulturer. Der vil fortsat være muslimer i dette land, der vil fortsat være mennesker, der ser anderledes ud end fru Pia Kjaersgaard, og der vil også fortsat være kultursammenstød og andre problemer, vi skal forholde os til.

Vores holdning er klar. Vi skal kunne diskutere de problemer, men ikke ud fra det udgangspunkt at svine en bestemt befolkningsgruppe til. Vi skal i stedet løse problemerne, og det sker altså alene gennem en bedre integrationsindsats, ikke mindst på arbejdsmarkedet og i uddannelserne.

Vi har siden folketingsvalget oplevet fuldtønt blokpolitik. Regeringen er afhængig af den yderste højrefløj, der bliver regeret sammen med den yderste højrefløj. Vi skal mange år tilbage i tiden for at se så klare skillelinjer her i Folketinget. I skåltalerne taler regeringen om et bredt samarbejde – det hørte vi også i dag fra statsministeren – men den barske virkelighed er fundamentalt anderledes.

Jeg må sige det helt klart: Jeg kan ikke få moralske kvababelser over, at en regering bruger sit flertal, for selvfølgelig skal den det. Men så skal den også vedkende sig det i stedet for at